

Vi bede den høie Rigsdag om, at der i det forelagte Forslag maa ske følgende Forandringer, inden det ophøies til Lov:

- 1) at § 3 ændres saaledes, at Retten til Malestader frigives; dersom dette ikke er muligt, da at Fiskeriet med løse Maleruser frigives (røgtet fra Vaad) og indenfor de i nærmere Vedtægter fastsatte Bestemmelser;
- 2) at §§ 5 og 6 bortfalde;
- 3) at § 7 ændres saaledes, at Afstandsbestemmelserne bortfalde i Loven og i ethvert Tilfælde overføres til Vedtægter for de forskellige Fiskevande;
- 4) at „laasede Bunde“ indføres, dog ikke i større Udstrækning end høist nødvendigt;
- 5) at kun Agnfiskeri tillades i laasede Bunde;
- 6) at alt Slags Fiskeri er frit udenfor laasede Bunde;
- 7) at praktiske Fiskere tilkaldes i passende Antal ved Fastsættelsen af Vedtægter for Fiskeriets Udøvelse;
- 8) at Bestemmelser om Maskevilde henføres under Vedtægter;
- 9) at Lovens Formaal i det Hele bliver gennem Vedtægter at bane Vej for en senere omredigeret Fiskerilov;
- 10) at Loven ikke kommer til at indeholde Bestemmelser, som i højere Grad end strengt nødvendigt indskrænker Fiskernes Ret til at udøve Fiskeri.

De 44 Fiskere fra Svendborgsund have ved en Paategning paa det af dem undertegnede Exemplar taget en Reservation mod enhver Indførelse af laasede Bunde.

8. Andragende fra 45 Fiskere i Dyreborg og Horne (indbragt den 7de Februar 1881 ved Folkethingsmanden for Svendborg Amts 4de Valgtreds, M. Pedersen).

Indholdet af dette Andragende er ligelydende med det ovenfor under Nr. 6 omhandlede.

9. Andragende fra 40 Fiskere paa Thurs, stilet til Indenrigsministeren og af denne tilsendt Udvalget.

Andragerne formene, at „Bundslæbevaad af enhver Art er absolut fordærligt og bør forbydes, thi dermed ødelægges baade Fiskenes Ungel og Fiskenes Næring“. Andragerne tilføie: „Vi se det bestøværrer daglig omkring vore tidligere meget fiskerige Ryster. Der er nu næsten ingen Fisk, men dog gennemses, gennemharpes og gennemstræbes Havbunden endnu stadig baade Nat og Dag paa kryds og tværs med Bundslæbevaad“. Andragerne udvikle fremdeles, hvorledes efter deres Formening Slæbevaaddene beskadige Havbunden og Plantevægten samt Ungelen og i det Hele Dyrelivet paa samme. De paastaa, at „Lorsten, Malen, Rødspættin, tilbels Ørreden og endvidere af nyttige Bløddyr Reien affætter sin Rogn paa Langen og i Havbunden“, samt at Bundslæbevaaddene ogsaa skade Træfiskene, saasom Silben, Hornfiskten og Makrelen, hvilken sidste ifølge Andragerne er „meget frygtsom og sty og ved den mindste Usfred drager bort“. Andragerne ere tillige „overbeviste om, at alle Brundslæbefiskere ville og maa erkjende, at den nævnte Fiskemaade er forkastelig og ogsaa vil berøve muligvis dem selv, men i hvert Fald deres Efterkommere Brødet, saaledes som den tilbels allerede har berøvet os det“.